

பாரதியாரின் படைப்புகள் காட்டும் சாக்தசமய சிந்தனைகள்

கி. சர்வேஸ்வரன் அ. *

அ இந்து நாகரிகத்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், வந்தாறுமூலை, இலங்கை.

Shakthasamayam Thoughts in Bharathiyar's Works

K. Sarweshwaran a, *

^a Department of Hindu Civilization, Eastern University, Vantharumoolai, Sri Lanka

* Corresponding Author:
sarwesh1177@gmail.com

Received: 02-08-2021
Revised: 13-07-2022
Accepted: 20-07-2022
Published: 09-09-2022

ABSTRACT

He created many innovative works in many areas, such as religion, philosophy, art, social reform, women's upliftment, freedom, condemnation of superstitions, mercy, and humanity. In that way, his view on religion is admirable. Being born into a Brahmin clan, he was naturally inclined towards piety and religious thinking. At the same time, he also tried to look at them in a humanistic way. Because of that, he thought that there was a need for reform in society and religion to solve the woes of mankind. He directly condemned the superstitions traditionally practised by the Brahmins, which were not mentioned in the Vedas. He was very much attracted by Vedanta and sang many reconciliation songs mixed with Advaita (dualistic) thoughts. However, he was deeply devoted to Goddess Parashakthi. Most of his Shakthi songs are composed in such a way, that the Almighty Shakthi should help the society prosper, for him to make revolutions, and to improve the lives of the poor. He records in many songs that the Goddess Shakti is present in his actions and words. Let us look at the composition of his Shakthi songs, which are arranged in such a way that he mentions that Shakthi is the cause of his activity, just as all life in the world needs a force to function.

Keywords: Saktham Religion, Shakthi, Goddess, Bharathiyar

முன்னுரை

நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தந்தையென அழைக்கப்படும் பாரதியார் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டயபுரத்தில் 1882ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 11ம் திகதி சின்னச்சாமி ஐயருக்கும், லட்சுமி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது இளமைப் பெயர் 'சுப்பிரமணியன்' ஆகும். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், ஹிந்தி, சமஸ்கிருதம், வங்காளம் ஆகிய மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். இதனால் அம்மொழிகளில் தனிச்சிறப்பு பெற்றிருந்த படைப்புக்களைத் தமிழாக்கம் செய்தார். இளம் வயதிலேயே கவிதை புனையும் வல்லமை பெற்றிருந்ததால் 'தேசியகவி', 'தன்னிகரற்ற கவியேறு', 'புதுக்கவிதைப் புலவன்', 'முண்டாசுக் கவிஞன்' என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறார். இவர் ஒரு கவிஞராக மட்டுமன்றி எழுத்தாளராகவும், இதழாசிரியராகவும், ஆன்மீகவாதியாகவும், விடுதலை வீரராகவும், சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் போற்றப்படுகிறார். இவ்வாறு பலவாறு சிறப்புபெற்ற பாரதியார் 1921 செப்டெம்பர் மாதம் 11ம் திகதி இறைவனடி சேர்ந்தார். இவர் வாழ்ந்த 39ஆண்டுகளில் இவர் செய்த சேவைகள் எண்ணிலடங்காதவையாகும்.

சமயம், தத்துவம், கலை, சமுதாய சீர்திருத்தம், பெண்களின் எழுச்சி, சுதந்திரம், மூடநம்பிக்கைகளைச் சாடுதல், கருணை, மானிட நேயம், என்று பல பரப்புகளில் அவர் புதிய

நோக்கிலான பல படைப்புக்களைப் படைத்தார். அந்தவகையிலே சமயம் மீதான அவரது பார்வை மனம்கொள்ளத்தக்கதாகின்றது. பிறவியிலேயே பிராமணர் குலத்தில் பிறந்ததன் காரணத்தினால் பக்தியும் சமயசிந்தனை நோக்கும் அவருக்கு இயல்பாகவே வாய்த்திருந்தது. அதேநேரம் அவற்றை மானிடநேயப் பாங்கில் நோக்கவும் தலைப்பட்டார். அதன்காரணத்தினால் மனிதசமுதாயத்தின் அவலங்களைத் தீர்ப்பதற்கேற்ப சமுதாயத்திலும், சமயத்திலும் சீர்திருத்தம் தேவை என்று எண்ணினார். வேதங்களில் குறிப்பிடப்படாது பிராமணர்களினால் மரபுரீதியாக பின்பற்றப்பட்டு வந்த முடநம்பிக்கைகளை நேரடியாகவே சாடினார்.

வேதாந்தத்தினால் அதிகம் கவரப்பட்ட இவர் அத்வைத சிந்தனைகள் கலந்த பல சமரசப் பாடல்களைப் பாடினார். இருந்தபோதிலும் பராசக்தியினிடத்தில் ஆழமான பக்தி கொண்டவராகத் திகழ்ந்தார். சமுதாயம் உய்வடையவும், புரட்சிகளைத் தான் செய்யவும், ஏழைகளின் வாழ்வோங்கவும் எல்லாம்வல்ல சக்தியே துணைபுரிய வேண்டும் என்று பாங்கிலமைந்தவையாகவே அவருடைய பெரும்பாலான சக்தி பற்றிய பாடல்கள் அமையப்பெற்றிருப்பதனைக் காணலாம். தன்னுடைய செயலிலும், சொல்லிலும் சக்தி முன்னிற்பதாகவே அவர் பல பாடல்களில் பதிவு செய்கின்றார். உலக உயிர்கள் அனைத்திற்கும் தொழிற்பட எவ்வாறு ஓர் சக்தி அவசியமோ அதைப் போலவே தன்னுடைய செயற்பாட்டிற்கும் சக்தியே காரணம் என்று அவர் குறிப்பிடும் வகையில் அமைந்தவையாக அவரது சக்தி பற்றிய பாடல்கள் அமைந்திருப்பதனைப் பின்வருமாறு நோக்குவோம்.

சாக்த சமயம் ஓர் பார்வை

இந்து மதத்திலே பெண் தெய்வ வழிபாடு மிகவும் இன்றியமையாத ஓர் இடத்தினை வகித்து வருகின்றது. இற்றைக்கு 5000ம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சிந்து நதிக்கரை ஓரங்களில் சிறப்புற்று விளங்கிய திராவிட நாகரிகம் தொடக்கம் இற்றை வரை உலகின் பலதிசைகளிலும் பெண் சக்திகளுக்கு இறைமை அளிக்கும் வழக்கம் நிலவிவந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. சிந்து வெளியிலே 300க்கும் மேற்பட்ட தரைப் பெண் வடிவங்கள் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியின் வாயிலாக வெளிக்கொணரப்பட்டன (Pararajasingham, 2017). இவ்வகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தலைகீழான பெண் முத்திரை, உலகப் படைப்புக்கு முதற்காரணமாக சக்தி விளங்குகிறாள் என்பதையும், அக்கால சக்தி வழிபாட்டினையும் குறித்து நிற்கிறது. பின்பு வேதகாலத்திலும் உசை, ராத்திரி போன்ற பெண் சக்திகள் முக்கியத்துவப் படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள் (Senthamizh Pava & Arivudainambi, 2021).

தென்னிந்திய வரலாற்றை நோக்குகின்ற போது சங்ககாலத்திலிருந்தே சக்தி வழிபாட்டுக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டிருந்த செய்தி தெரிய வருகின்றது. அந்தவகையில் தமிழகத்தில் சங்ககாலப் பகுதியில் ஐவகை நிலங்களில் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் இடைப்பட்ட வறண்ட நிலப்பகுதியாகிய பாலை நிலத்தின் மறவர்களின் முதன்மைத் தெய்வமாக கொற்றவை வழிபடப்பட்டிருந்தார். சங்க இலக்கியங்களிலும் சக்தி பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. திருமுருகாற்றுப்படையில் கொற்றவை, 'வெற்றிவேல் போர் கொற்றவை சிறுவ...', 'ஓங்கு புகழ் காமர்ச் செல்வி', 'விழையணி சிறப்பிற் பழையோர் குழவி' எனவும், போற்றப்படுகின்றார் (Sri Prashanth, 2011).

அறநூற் காலம் என்று அழைக்கப்படும் சங்கமருவிய காலத்தில் இந்துசமயம் தளர்ந்த நிலையில் காணப்பட்டிருப்பினும், ஆங்காங்கே இந்துசமயம் சார்ந்த கருத்துக்களையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அவற்றுள் கொற்றவை வழிபாடும் குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துக்காட்டாக,

‘இட்டுத் தலை உண்ணும் எயினர்

சுட்டுத் தலை போகாத் தொல்குடிக் குமரியை’

என்ற சிலப்பதிகார வரியினைக் குறிப்பிடலாம் (Sri Prashanth, 2011). அத்தோடு, மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம் ஆகிய நூல்களில் சக்தியானவள் காளி, மகாசரஸ்வதி, மகாலட்சுமி, துர்க்கை போன்ற நாமங்களால் அழைக்கப்படுகின்றாள்.

அதைத் தொடர்ந்து தென்னிந்திய வரலாற்றிலேயே பக்திநெறிக்காலம் என்று சிறப்பிக்கப்படும் பல்லவர் காலத்தில் சைவத்தோடு இணைந்ததொரு வழிபாடாக சக்தி வழிபாடு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. சங்கமருவியகாலத்தின் கடைக்கூற்றுப் பகுதியில் வாழ்ந்த காரைக்காலம்மையார் சிவனைப் போற்றிப்பாடும் போது சக்தியையும் போற்றிப்பாடியிருப்பது கவனத்திற்குரியது. அவரைப் பின்பற்றி வந்த பல்லவர்கால நாயன்மார்களும் 'அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே', மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானை', 'வேயுறு தோழிபங்கன்' போன்ற பிரபந்த வரிகளினூடாகச் சிவத்தோடு இணைத்து சக்தியையும் சேர்த்தே துதி செய்திருந்தனர். அத்துடன் ஆதிசங்கரரது 'பிரபஞ்சசாரம்', 'சௌந்தர்யலகரி', 'கனகதாராஸ்தோத்திரம்' போன்ற நூல்களிலும் சக்தி வழிபாடு பற்றிப் பேசப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மேலும், இக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற மாமல்லபுரச் சிற்பங்களில், பஞ்சரதங்களுள் ஒன்றான கொற்றவை இரதமும் (திரௌபதை ரதம்) மஹிஸாசுரமர்த்தினி மண்டபத்திலுள்ள துர்க்கை, மகிஸாசுரனை அழித்த சிற்பக் காட்சியும், சாக்த சமயத்திற்கான சான்றாதாரங்களாக அமைகின்றன.

பல்லவர் காலத்திற்குப் பின்பும் சக்தி வழிபாடு சிறப்புற்றிருந்தது. அதிலும் குறிப்பாக, சோழர் காலத்தில் சக்திக்குரிய தலங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததோடு, சோழர்கள் ராஜராஜேஸ்வரியையும், பாண்டியர்கள் மீனாட்சியையும் வழிபட்டிருந்தனர். அத்தோடு சோழ, பாண்டியர்கள் போருக்குச் செல்லும் போது கொற்றவையை வழிபட்டிருந்தனர். இக்காலத்தில் ஆகமத்தின் ஊடுருவல் காரணமாகக் கொற்றவை 'மகிஸாசுரமர்த்தினியாகப்' பரிணாம மாற்றம் அடைகிறாள்.

நாயக்கர் காலத்தில் யுத்ததூழல் பின்னணி காரணமாகப் போர்த் தெய்வங்கள் முதன்மை பெறுகின்றனர். அதன் ஒருபகுதியாக சங்ககாலத்தின் பின் சற்றே சிறப்புக் குறைந்திருந்த கொற்றவை வழிபாடும், சேயோன் வழிபாடும் மீண்டும் தழைத்தோங்கின. சக்தி வழிபாட்டின் திருவுருவமாக மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயம் அமைவுபெற்றுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. இக்காலத்தில் குமரகுருபரர் சகலகலாவல்லிமாலையையும், அபிராமிப்பட்டர் அபிராமி அந்தாதியும் பாடியுள்ளனர். இவை இக்கால சக்தி வழிபாட்டின் சிறப்பிற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

பாரதியாரும் சக்தி வழிபாடும்

நாயக்கர் காலத்திற்குப் பின்பு ஐரோப்பியர் காலத்தில் (19ம் நூற்றாண்டு) தமிழகத்தில் சாக்தத்தை முதன்மைப்படுத்திய கவிஞருள் சிறந்தவராகப் பாரதியார் விளங்குகிறார். சக்தி மீது அதிதீவிர பற்றுடைய காரணத்தால் தமது படைப்புக்களில் சக்தி வழிபாட்டிற்கும் முதன்மை அளித்திருந்தார். அந்தவகையில் மகாகவி பாரதியார் 38 பாடல்கள், சக்தி என்ற வசனக் கவிதையுமாக 39 படைப்புக்களில் சக்தியை பல்வேறு விதமாக வாழ்த்தியிருக்கிறார். அத்தோடு நாட்டை பெண்ணாக உருவகித்து 9 பாடல்களில் பாடியுள்ளார்.

மகாகவி பாரதியார் சக்தி வழிபாட்டை ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்திலேயே நோக்குகின்றார். இதனைப் 'பாரதி சாக்தம்' என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

'பூர்வீக ஹிந்து ராஜாக்கள் காலத்தில் சாக்த மதம் மிகவும் உயர்வு பெற்றிருந்தது. ஹூணர்களை எல்லாம் துரத்தி, மஹா கீர்த்தியுடன் விளங்கி, தனது பெயரைத் தழுவி ஒரு சகாப்தக் கணக்கு வரும்படி செய்த விக்கிரமாதித்ய ராஜா மகாகாளியை உபாஸனை செய்தவன்' என்று பாரதி, தூய்மையான நம்பிக்கை கொண்டு தன்னுடைய சக்தி வழிபாட்டை நிறுவிச் செல்கின்றார். சகல செயல்களும் சக்தியின் அசைவுகள் என்று நிறுவுகிறார். சான்றாக,

'காட்டு வழிதனிலே - அண்ணை!

கள்ளர் பயமிருந்தால்? - எங்கள்

வீட்டுக் குலதெய்வம் - தம்பி

வீரம்மை காக்குமடா!

நிறுத்து வண்டியென்றே - கள்ளர்
 நெருங்கிக் கேட்கையிலே - எங்கள்
 கறுத்த மாரியின் பேர் சொன்னால்
 காலனும் அஞ்சுமடா! வண்டிக்காரன்'

என்ற கவிதை வரிகளைக் குறிப்பிடலாம் (Sreenivasan, 2012). பிரபஞ்ச உற்பத்திக்குப் பெண்ணே முதற்காரணமாக விளங்குகிறாள். சிந்துவெளி காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தலைகீழான பெண் முத்திரை உலகப் படைப்புக்கு முதற்காரணமாக சக்தி விளங்குகிறாள் என்பதையே எடுத்துரைக்கின்றது. (Pararajasingham, 2017).

அதேபோல பாரதியும் பிரபஞ்ச உற்பத்திக்குப் பெண்ணே முதற்காரணம் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார். உலகிலுள்ள பொருட்கள் எவையும் தானாக உருவாகுவதில்லை. மாறாக அவற்றிற்கெல்லாம் காரணகர்த்தா உண்டு என்கிறார். எல்லாவற்றையும் கடந்த அவரை மக்கள் கடவுள் என நம்புகின்றனர். பாரதியும் உலகிலுள்ள பொருட்கள் அனைத்தும் காளியிடம் இருந்து பிறப்பதாக எண்ணுகிறார். இக்கருத்தை 'இந்த உலகு அனைத்தையும் தோற்றுவிப்பவள் அன்னை அல்லவா?' என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையில் முன்வைக்கின்றார். இறைவன் என்பவன் உலகைப் படைத்து இயக்கி பின் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்பவன் என்று பொருள் அறியப்படுகின்றார். ஆங்கில சொற்பதத்திலே கடவுளுக்குக் குறிக்கப்படுகின்ற GOD என்ற சொல் அதனையே விளக்கி நிற்கின்றது.

G - Generator - சிருஸ்டிப்பவர்
 O - Operator - இயக்குபவர் GOD (இறைவன்)
 D - Destroyer - அழிப்பவர்

என்றவாறாக அவ்வாங்கிலச் சொற்பதம் விளக்கப்படுவதனைக் காணலாம். அந்தவகையிலே இறைவனுக்குரிய இம்முவகை இலக்கணத்தையும் மகாகவி பாரதியார் சக்திக்கு ஏது செய்கிறார். இதனைப்,

'போற்றி உலகொரு மூன்றையும் புணர்ப்பாய்!
 மாற்றுவாய்! துடைப்பாய்! வளர்ப்பாய்! காப்பாய்!
 கனியிலே சுவையும் காற்றிலே இயக்கமும்
 கலந்தாற்போல நீ! அனைத்திலும் கலந்தாய்
 உலகெலாந் தானாய் ஒளிர்வாய், போற்றி!'

எனும் அகவற்பா வரிகளினூடாக விளக்கி நிற்கின்றார் (Sreenivasan, 2012). பொதுவாகவே மனித மனதிற்குள் இறைவன் எப்போது தோன்றினான்?, எங்கு தோன்றினான்? என்ற பலவிதமான குழப்பமான, புதிரான கேள்விகள் எழுந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. இறைவன் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கும் இக்கேள்விகளே வழிவகுத்தன. அந்தவகையிலே இறைவனுடைய பிறப்பு என்பது ஊர்ஜிதம் செய்யமுடியாத ஒன்றாக இருப்பதற்கும், இறைவன் ஆதிஅந்தம் இல்லாதவன் என்றழைக்கப்படுவதற்கும் இக்கேள்விகளே ஆதாரமாக அமைகின்றன. இதனடிப்படையில் நோக்குகின்ற போது பாரதியும் தனது படைப்புகளில் சக்தியின் பிறப்பு பற்றிக் கூறவிழையும் பாடலொன்றில், இவர் ஒருவித புதுமைப் பாணியில் சக்தியின் பிறப்பினை நிறுவிச் செல்கின்றமையை அவதானிக்க முடிந்தது. அதாவது இறைவன் பற்றி இதுவரையும் இருந்துவருகின்ற கேள்விகளைத் துணையாகக் கொண்டு, அதற்கு விடையளிக்கும் வினாவிடைப் பாங்கில் சக்தியின் பிறப்பு பற்றிப் பின்வரும் வசனக் கவிதை முறையினூடாக எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

'இவள் எப்படி உண்டாயினாள் அதுதான் தெரியவில்லை:

இவள் தானே பிறந்ததாய் 'தான்' என்ற பரம்பொருளினிடத்தே

இவள் எதிலிருந்து தோன்றினாள்? தான் என்ற பரம்பொருளிலிருந்து
எப்படி தோன்றினாள்? தெரியாது.

படைப்பு நம் கண்ணுக்கும் தெரியாது: அறிவுக்கும் தெரியாது'

இறைவன் என்பவன் எண்குணங்களைப் பெற்று விளங்குகிறான் (Sreenivasan, 2012). பாரதி இக்குணங்களைச் சக்திக்குக் காட்டுகின்றார். சக்தியானவள் ஆதிஅந்தமில்லாதவள், எங்கும் கடந்தவள் என்று குறிப்பிட்டு, அதன் வாயிலாக அவளது வியாபகத் தன்மையையும், பரம்பொருள் தத்துவத்தையும் தன்னுடைய பெரும்பாலான படைப்புக்களில் விளக்கிச் சென்றிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். அவ்வாறான படைப்புக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் காளி ஸ்தோத்திரப் பாடல் அமைவுபெற்றுள்ளது.

'யாதுமாகி நின்றாய் காளி!

எங்கும் நீ நிறைந்தாய்:

தீது நன்மையெல்லாம் - நின்றன்

செயல்க ளன்றி யில்லை

போதும் இங்கு மாந்தர் - வாழும்

பொய்ம்மை வாழ்க்கை யெல்லாம்

ஆதி சக்தி, தாயே! - என்மீ

தருள் புரிந்து காப்பாய்...'

'சக்தியில்லையேல் சிவமில்லை' என்பார்கள். அதன்படி சிவத்தினுடைய இயக்கத்திற்கும் சக்தியே மூலகாரணமாய் அமைகின்றார் என்று கொள்ளப்படுகிறது (Chokkan, 1982). பாரதியாரும் ஏனைய உயிர்களுக்கும் சக்தியே இயக்கசக்தியாய் உள்ளிருந்து இயக்குகின்றார் என்ற கருத்தை முன்வைக்கின்றார். அந்தவகையில் ஒரு குழந்தை தன்னுடைய தேவைகளை அன்னையிடம் கூறுவது போல, பாரதியும் தம் பாவங்கள், போகம், உடல், ஆவி அனைத்தையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய விரும்பி தம் உடல் உறுப்புகள் அனைத்தையும் சக்திக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறார். அந்தவகையில் ஐம்புலன்களையும், கண்டம், தோல் ஆகிய உடலுறுப்புகளையும், அகம், மனம், சித்தம், நெஞ்சம், மதி என உள்ளத்தின் பல தோற்றங்களையும் தனக்கே கருவியாக்க வேண்டும் என்று சக்தியை நோக்கிப் பாடும் வகையில் பின்வரும் பாடல் வரிகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

'கையைச் சக்தி தனக்கே கருவியாக்கு - அது

சாதனைகள் யாவினையுங் கூடும் - கையைச்

சக்தி தனக்கே கருவியாக்கு - அது

சக்தியுற்று கல்லினையுஞ் சாடும்

கண்ணைச் சக்தி தனக்கே கருவியாக்கு - அது

சக்தி வழியதனைக் காணும் - கண்ணைச்...' சக்திக்கு ஆத்ம சமர்ப்பணம்

பாரதி தன்னுடைய சொல், செயல், எண்ணம் யாவற்றிலும் சக்தியே முன்னிற்பதாகச் சுட்டுகின்றார் (Sreenivasan, 2012). தன்னுடைய எண்ணங்களை ஈடேற்றுவதற்குச் சக்தியின் துணையை வேண்டி நிற்கிறார். இதனை,

'எண்ணி லாத பொருட்குவை தானும்

ஏற்றமும் புவியாட்சியும் ஆங்கே

விண்ணில் ஆதவன் நேர்ந்திடும் ஒளியும்

வெம்மை யும்பெருந் திண்மையும் அறிவும்

தண்ணி லாவின் அமைதியும் அருளும்...'

காளி தருவாள் என்ற தலைப்பிலமைந்த பாடல் சுட்டி நிற்கின்றது (Sreenivasan, 2012). மக்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்டு இரங்கும் பாரதியார் அத்துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்குச் சக்தியே தனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் என்ற பொருளில் அமைந்ததாக இப்பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

பாரதியின் சக்தி தத்துவத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக அமைவது, மனித அறிவைச் சக்தியின் பார்வையில் பார்த்த விதமே ஆகும்.

'காலமாம் வனத்திலண்டக் கோலமா மரத்தின் மீது

ஆதியா யநாதியா யகண்டறி வாவளுன்றன்

அறிவுமவள் மேனியிலோர் சைகை - அவள்

உலகனைத்தும் சாகும் - அவை

யன்றியோர் பொருளுமில்லை அன்றியொன்றுமில்லை

ஆய்ந்திடல் துயரமெல்லாம் போகும் - இந்த

அறிவு தான் பரமஞான மாகும்...' மஹாகாளியின் புகழ் என்ற பாடலில், சக்தியின்றி எப்பொருளுமில்லை என்றும், அவளை வேண்டுவோரது துயரமெல்லாம் மறைந்துபோகும் எனவும் மனிதருள் நிறைந்த, நல்லது எது? தீயது எது? என்று ஆய்ந்தறியும் பகுத்தறிவுதான் பரமஞானமாகும் எனவும், அப்பரமஞானமாக நிறைந்தருள்பவளும் அச்சக்தியே என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் (Sreenivasan, 2012). அதாவது ஆக்கத்திற்கும், செயலுக்கும் அறிவின் துணை அவசியமானதாகின்றது. அவ் அறிவினையும் சரியான வழியில் செலுத்தவல்லவள் சக்தியே என்று அவர் குறிப்பிடுவதாக இப்பாடலின் பொருள் அமையப்பெற்றுள்ளது.

இறைவன் பல நாமங்களைப் பெற்று விளங்குகின்றார். அவர் பெற்ற நாமங்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அவர் பூசிக்கப்பட்டும் வருகிறார். 108 அஸ்தோத்திர மந்திரங்கள், 1000 சகஸ்ரமந்திரம் என்றெல்லாம் பூசிக்கப்படுவதும் இதனாலேயே ஆகும். பாரதியும் தன்னுடைய தாயான சக்திக்கும் பல நாமங்கள் உண்டு என்கிறார். சக்தியைப் பராசக்தி என்று அழைப்பதற்கும் அவள் கொண்ட பல நாமங்களே காரணமாகின்றன. பாரதியும் சக்தியிடம் பல தெய்வங்களும், இயற்கையும் இருப்பதைக் காண்கிறார். சக்தியிடம் ஈசன், முருகன், கண்ணன் இருப்பதாக பார்க்கிறார். இதனைப் பின்வரும் பாடல் வரி எடுத்தியம்புகின்றது.

'சக்தி யென்று புகழ்ந் திடுவோம் முருகன் என்போம்

சங்கரனென் றுரைத்திடுவோம், கண்ணன் என்போம்

பேதை நெஞ்சே'

மேலும் பாரதி, சக்தியைக் கலைமகளாகவும், வேதக் கருப்பொருளாகவும், பரம்பொருளாகவும், சர்வேஸ்வரியாகவும் காண்கிறார் (Chokkan, 1982). இதனைப் பின்வரும் பாடல்வரிகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இப்போக்கே அவரைத் தன்னுடைய நவராத்திரிப் பாடலிலே சரஸ்வதியை வாணிதேவி, ஸ்ரீதேவி, பார்வதி ஆகிய மூலவடிவங்களாகப் பார்க்கச் செய்தது. இவை முறையே,

'வாணி கலைத் தெய்வம் மணிவாக் குதவிடுவாள்...' நவராத்திரிப் பாட்டு

'பொன்னரசி நாரணனார் தேவி புகழரசி...' நவராத்திரிப் பாட்டு

'மலையிலே தான் பிறந்தாள் சங்கரனை மாலை யிட்டாள்...' -நவராத்திரிப் பாட்டு

என்ற வரிகளால் உணர்த்தப்படுகிறது (Sreenivasan, 2012). இவ்வாறு பல உருவங்களில் சக்தியைக் காணும் பாரதியார், பிற்பட்ட காலத்தில் சிறுதெய்வமாக விளங்கும் தேசமுத்து மாரியிடமும் சக்தியைக்

காண்கிறார். இவருடைய இப்போக்கு ஒருவகையில் அத்வைத்தின் சாயலையும் சுட்டுகின்றது. அதாவது பிரம்மத்தை மட்டும் விளித்து ஏனைய பொருட்கள் எல்லாம் பிரம்மத்தின் தோற்றப்பொருட்கள் என்று கருத்துரைக்கும் அத்வைதம் போல மகாகவி பாரதியாரும் சக்தியைப் பிரம்மமாக விளித்து ஏனைய அனைத்துக் கடவுளர் வடிவங்களையும் சக்தியின் பிரதிபிம்பங்களாகக் காண்கின்றார் என்பது புலனாகின்றது (Senthamil Pava, 2021). அத்வைத சிந்தனைகளால் இயல்பாகவே அவர் தாக்கமடைந்திருந்தாலும், பொதுவான முறையில் நின்று பிரம்மம் என்று கையாண்ட சொற்பதத்தைப் பாரதியார் இங்கு சக்திக்கு ஏதுசெய்கின்றமையும் குறிப்பிட்டு நோக்கலாம்.

இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் காதலும் ஒரு அத்தியாயமாகவே விளங்குகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் மானிடர்களுக்கிடையே காதல் மலர்ந்தது. இதன் பின்னர் அறநூற்கால கடைப்பகுதியில் காரைக்கால் அம்மையாராலும், முதல் மூன்று ஆழ்வார்களாலும் இறைவன் மீது காதல் கொள்ளும் நிலை துவக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது. பின்வந்த பல்லவர் காலத்தில் தெய்வத்திற்கும், மனிதனுக்கும் இடையே காதல் கொள்ளும் பாவ (உறவு) முறை மாற்றுவதும் பெற்றது. அதற்குப் பின்னர் வந்த மரபிலும் இவ்விருவகைக் காதலின் இருப்பு, நிலைபெற்றிருந்தது. அந்தவகையில் இறைவனைத் தாயாக, தந்தையாக, காதலனாக, குழந்தையாக பாவனை செய்து தம்முடைய காதலை இறைவன் பால் செலுத்தினர் இறைவனின் அடியவர்கள். பாரதியும் இத்தகைய காதலைச் சக்தியிடம் உணர்ந்தார்போலும், அதனாலேயே சக்தியின் வடிவங்களாக விளங்கும் வாணி, இலக்குமி, காளி மீது தான் கொண்ட காதலையும், அக்காதல் எவ்விதம் நிகழ்ந்தது என்பதையும் 'மூன்று காதல்' என்ற தலைப்பிலமைந்த பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அந்தவகையில் தான் கொண்ட முதல் காதல் வாணி மீது என்றும், இலக்குமி மீது இரண்டாம் முறை காதல் கொண்டேன் என்றும், காளியே என் மூன்றாம் காதலி என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இவை முறையே,

'பிள்ளைப் பிராயத்தில் - அவள்

பெண்மையைக் கண்டு மயங்கி விட்டேன்'

என்றும்,

'இந்த நிலையினிலே - அங்கோர்

இன்பப் பொழிலி னிடையினில் வேறொரு

சுந்தரி வந்து நின்றாள்'

என்றும்,

'பின்னொர் இராவினிலே - கரும்

பெண்மை யழகொன்று வந்தது கண்முன்பு'

என்று பாடுகின்றார் (Sreenivasan, 2012). (மூன்று காதல்)

சக்தியைப் பல வடிவங்களில் காணும் பாரதி, அவ்வடிவங்களினூடாகச் சக்தியே உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அடைக்கலம் புரிபவள் என்கிறார். இவரால் அருளப்பட்டுள்ள சக்திப் பாடல்களுள் பல பாடல்கள் இவ் அடைக்கலத்தை மையப்பொருளாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

'உலகத்து நாயகியே! எங்கள் முத்து

மாரியம்மா எங்கள் முத்துமாரி!

உன்பாதம் சரண்புகுந்தோம் - எங்கள் முத்து

மாரியம்மா! எங்கள் முத்துமாரி!' முத்துமாரி

'தேடியுனைச் சரணடைந்தேன், தேச முத்துமாரி

கேடதனை நீக்கிடுவாய், கேட்டவரந் தருவாய்' தேச முத்துமாரி

‘சந்திரனொளியில் அவளைக் கண்டேன்

சரணமென்று புகுந்து கொண்டேன்’

பாரதியின் அடைக்கலம் சார்ந்த பாடல்களுக்குச் சான்றாக மேற்கண்ட இப்பாடல்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம் (Sreenivasan, 2012). பாரதி இவ்வாறு உருக்கமான விதத்தில் சரணாகதி தத்துவத்தின் உட்கருவை வெளிப்படுத்துவது பிற படைப்பாளர்களிடமிருந்து இவரைத் தனித்து நோக்கச் செய்கின்றது. சக்தியிடம் வரங்கேட்கும் வகையிலான பாடல்களும் பாரதியின் படைப்புகளில் முதன்மை பெறுகின்றன. இப்பாணியில் அமைந்த பாடல்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

‘விண்ணும் மண்ணும் தனியாளும் - எங்கள்

வீரைச் சக்தி நினதருளே - என்றன்

கெண்ணுஞ் சிந்தை யொன்றிலையோ அறி

வில்லா தகிலம் அளிப்பாயே...யோகசித்தி: வரங்கேட்டல்’

கூத்து என்பது பழந்தமிழர்களது பாரம்பரிய கலை வடிவமாகும் (Chokkan, 1982). இன்றுவரை சிறந்த கலையாகவே போற்றப்படும் வருகின்றது. பாரதி, சக்தி மீது தான் கொண்ட அதீத பக்தியை வெளிப்படுத்தும் முகமாக கூத்து என்ற இலக்கிய வடிவத்தைத் துணையாகக் கொண்டும் சக்தியைப் புகழ்கிறார். அந்தவகையில்,

‘வெடிபடு மண்டத் திடிபல தாளம் போட - வெறும்

வெளியி லிரத்தக் களியொடு பூதம் பாடப் பாட்டின்

அடிபடு பொருளின் அடிபடு மொழியிற் கூட - களித்

தாடுங் காளீ! சாமுண்டி! கங்காளி!

அன்னை! அன்னை! ஆடுங் கூத்தை நாடச் செய்தாய் என்னை!’

என்ற பாரதியின் ஊழிக்கூத்துப் பாடல் சக்தி பற்றிய கூத்து வடிவப் பாடலாக அடையாளப்படுத்தப்படுவதுடன், உலகமழி காலமதில் ஊழிவடிவாகி நின்று உலகனைத்தையும் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளும் விஸ்வரூப காரணியாக சக்தி விளங்குகின்றார் என்பதனையும் அடையாளப்படுத்துகின்றது (Chokkan.1982).

பெண்கல்விக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கும் பாரதி, கல்வித் தெய்வமாக விளங்கும் கலை மகளைப் புகழ்ந்து, ஸரஸ்வதி ஸ்தோத்திரம், ஸரஸ்வதி தேவியின் புகழ், மூன்று காதல் போன்ற பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இதுபோலவே லக்ஸ்மி தேவி சரண்புகுதல், லக்ஸ்மி பிரார்த்தனை, ஸ்ரீதேவி ஸ்துதி, திருக்காதல், மூன்று காதல் என்ற தலைப்புகளில் திருமகளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

முடிவுரை

எனவே தொகுத்து நோக்குகின்ற போது, பாரதியின் சாக்தசமய சிந்தனை நோக்கானது உபாசனை வழி பிறந்தது என்றும், பாரதி கூறும் சக்தியானவள் பிரபஞ்ச உற்பத்தியாய், மனித அறிவாய், மனித ஆற்றலாய், இயற்கையின் ஆடலாய், கல்வியின் பிறப்பாய், கலையின் உற்பத்தியாய் விளங்குகின்றாள். என்றும் தெளிவாகின்றது. அத்துடன் அவருடைய வீரத்திற்கும், முன்னேற்றகரமான புரட்சிப்போக்கிற்கும் சக்தியே பின்னூட்டமாய் விளங்குகின்றார் என்றும் அவர் அடையாளப்படுத்துவதும் புலனாகின்றது. எனவே சாக்தசமயம் மீதான மகாகவி பாரதியாரின் சிந்தனைகள் அவரை ஓர் சிறந்த தீவிர சக்தி உபாசகராக முத்திரை பொறித்துக் காட்டுகின்றதுடன் அவரை தீவிரமான புரட்சியாளராகவும் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

References

- Chokkan, (1982) Bharathiyar Sakthi Padalgal, Thiruvathy Umaiyavalli Sethurasa Memorial Publication, Chennai, India.
- Pararajasingham, K., (2017) Indus Valley Civilization, Batticaloa Tamil association, Srilanka.
- Senthamizh Pava, S., Arivudainambi, C., (2021) Power Worship of Bharatiyar Songs, International Research Journal of Tamil, 3(S-2), 164-169. <https://doi.org/10.34256/irjt21s232>
- Senthamzil Pava, S., (2021) Bharathi and Advaita, International Research Journal of Tamil, 3(S-2), 6-11. <https://doi.org/10.34256/irjt21s22>
- Sreenivasan, C., (2012) Bharathiyar Kavithaikal, Vikadan Pirasuram, Chennai, India.
- Sri Prashanth, (2011) Tirumurukatupapadai Arumuganavalai Urai, Hindusamaiya Kalasara Aluvkal Thinaikalam, Colombo, Sri Lanka

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License